

Els joves investigadors es van manifestar el divendres, 25 d'octubre, a Madrid, per reclamar una millora de les condicions de treball, ja que actualment es troben en una situació precària en què no tenen ni dret a baixa laboral per malaltia o accident.

Als Països Catalans hi ha dues associacions que agrupen els investigadors que treballen en aquestes condicions. A Catalunya es diuen D-Recerca, i al País Valencià, Joves Investigadors – Precaris (JI-Precaris). Totes dues agrupen la gent que fa el doctorat o que ja l'ha fet i treballa en condicions laborals diverses. A tots, però, se'ls pot anomenar personal investigador en formació (PIF). Aquesta denominació inclou els becaris predoctorals i postdoctorals, els contractats per projectes o per les universitats i altres treballadors que, senzillament, treballen sense cobrar.

Les demandes d'aquests col·lectius deixen bocabadat perquè els punts en què es basen són essencials per a qualsevol treballador: cotització a la Seguretat Social; derogació parcial del règim d'exclusivitat; dret a les mateixes prestacions (transports o cursos de formació) que el personal docent i investigador; establiment d'una carta de drets i deures del PIF per a cada institució que els aculla –que prohibesca explícitament destinar els PIF a tasques que no els són pròpies–, i dret a una credencial oficial que detalle les recerques en què ha participat.

Ciència i precarietat

“Josep Piqué ha dit que ‘un becari no és un treballador’, afirmació que no deixa de tindre un cert cinisme, ja que no solament no matisa les diferències que caracteritzen el becari, sinó que a més li nega els drets de qualsevol treballador”

Aquesta última és encara més sorprenent que les altres, ja que els joves investigadors, els PIF, participen en la meitat de les publicacions científiques internacionals que provenen de l'estat espanyol. És, doncs, lamentable que una exigència tan bàsica i senzilla de resoldre com aquesta no haja estat escoltada.

El nou ministre de Ciència i Tecnologia, Josep Piqué, que ja ha iniciat la seua pre-campanya com a candidat a les eleccions catalanes, va assegurar en la seua visita a l'Hospital Clínic, el passat 30 de setembre, que elaborarà un estatut per a becaris en col·laboració amb altres ministeris. Va afegir, però, que “un becari no és un treballador”. Aquesta afirmació no deixa de tenir un cert cinisme, ja que no solament no matisa les diferències que caracteritzen el becari, sinó que a més li nega la categoria de treballador i, per tant, els drets d'aquest. A més, un PIF pot estar en situació precària –de becari– fins a sis anys, la qual cosa sobrepassa qualsevol límit de contractació “provisional” coneguda. És només un capítol més d'una política –practicada pel Govern de l'estat però també pels governs autonòmics– d'entendre la ciència com un equip de futbol que fa grans fitxatges i oblidat el *planter*. La preparació i respecte als investigadors joves, que seran senyors d'aquí a no res, és l'única manera d'evitar el que anomenen “fugida de cervells”. I el menyspreu continu és la millor manera de perdre els professionals en els quals el sistema d'ensenyament ha invertit diners.

Coordinació: Àlex Milian

Assessors editorials: Josep Enric Llebot, Juli Peretó, Jaume Sureda

Col·laboradors: Gemma Aguilera, Esther Aleu i Montserrat Castelló.